

Resolució 1216/2023, de 21 de desembre

Número d'expedient de la Reclamació: 320/2023 i 476/2023 - Acumulades

Administració reclamada: Ajuntament de Barcelona

Informació reclamada: Diversa informació sobre els registres de velocitat de radars de punt

Sentit de la Resolució: Estimació

Resum: Aquesta Comissió conclou que l'Ajuntament ha de proporcionar la informació que la resolució de 29 d'abril de 2023 denega al reclamant, ja que no es pot defensar que concorri, en el cas que ens ocupa, la previsió de l'article 29.1.b) de l'LTAIPBG. Això és l'Ajuntament ha de proporcionar la informació sol·licitada incloent l'Identificador anonimitzat del vehicle que permeti fer el seguiment dels registres d'un mateix vehicle sense comprometre la identitat.

Les mateixes consideracions són d'aplicació en relació amb la Resolució de l'Ajuntament de Barcelona 19 de maig de 2023 que resol la sol·licitud de 4 d'abril de 2023 en base als mateixos arguments transcrits en relació amb l'informe d'11 de maig de 2023. Per tant, aquesta Comissió empara el dret de la persona reclamant a rebre la informació següent: Tots els registres de velocitat (excedint i no excedint el límit) durant els tres primers mesos del 2023 (gener a març) dels radars de punt de la ciutat de Barcelona. – Localització; - Velocitat registrada; - Dia i hora; - Identificador anonimitzat del vehicle (que permeti fer el seguiment dels registres d'un mateix vehicle sense comprometre la identitat), ja que tampoc en aquest cas concorre la causa d'inadmissió invocada per l'Ajuntament de Barcelona i prevista a l'article 29.1 b) de la LTAIPBG.

Paraules clau: Ajuntament. Registres. Radars. Reclamació contra admissió parcial. Sense Limits. Estimació.

Mediador: Josep Ramon Barberà

Ponent: Clara I. Velasco Rico

Antecedents

1. El 4 d'abril de 2023 entra a la GAIP la Reclamació 320/2023, presentada contra l'Ajuntament de Barcelona, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 25 de febrer de 2023 la persona reclamant sol·licita a l'Ajuntament de Barcelona: "Tots els registres de velocitat durant el 2022 dels 17 radars de punt de la ciutat de Barcelona

que es van instal·lar durant el 2022 que continguin les dades: - Localització; - Velocitat registrada; - Dia i hora; - Identificador anonimitzat del vehicle (que permeti fer el seguiment dels registres d'un mateix vehicle sense comprometre la identitat).”

3. El 29 de març de 2023 l'Ajuntament de Barcelona estima parcialment la sol·licitud d'accés a informació transcrita a l'antecedent anterior: “IV.- En relació a la sol·licitud d'accés a la informació pública relativa a “Tots els registres de velocitat durant el 2022 dels 17 radars de punt de la ciutat de Barcelona que es van instal·lar durant el 2022 que continguin les dades: Localització, Velocitat registrada i Dia i hora”, cal posar de manifest que aquesta mateixa informació ja va ser sol·licitada pel mateix sol·licitant en la sol·licitud d'accés a la informació amb número de referència 2022 EXP 458348, per tant ens remetem a la resposta facilitada en el seu dia. V.- En relació a la sol·licitud d'accés a la informació pública relativa a “Tots els registres de velocitat durant el 2022 dels 17 radars de punt de la ciutat de Barcelona que es van instal·lar durant el 2022 que continguin les dades: Identificador anonimitzat del vehicle (que permeti fer el seguiment dels registres d'un mateix vehicle sense comprometre la identitat)”, la sol·licitud s'ha d'inadmetre, de conformitat amb allò que disposa l'article 29.1.b de la LTAIPBG, atenent a que per la obtenció de la informació sol·licitada cal una tasca complexa d'elaboració o reelaboració.

La informació demanada sobre identificador anonimitzat dels vehicles no està disponible i caldria que fos elaborada.

Estem parlant d'un total de 160.557 registres, i caldria treballar sobre cada un d'ells per fer una identificació anonimitzada. Per aconseguir les dades sol·licitades caldria fer una tasca desproporcionada, de moltes hores de dedicació, donat que el sistema no està programat per fer aquest tipus d'identificació.

Per tan no es pot atorgar l'accés a aquesta part de la informació perquè seria d'aplicació la causa d'inadmissió prevista en l'article 29. 1. b) de la LTAIPBG, atès que es tractaria d'una tasca complexa d'elaboració.

L'article 29.1.b) de la LTAIBG disposa que: 29.1 Són inadmeses a tràmit les sol·licituds d'accés a la informació pública en els supòsits següents: b) Si per a obtenir la informació que demanen cal una tasca complexa d'elaboració o reelaboració. En aquest cas, es pot donar la informació de manera desglossada, amb la audiència prèvia del sol·licitant.

La Comissió de Garantia del dret d'Accés a la Informació Pública s'ha pronunciat en reiterades ocasions estimant que el dret d'accés a informació empara una certa tasca d'elaboració per part de l'Administració a partir de les dades públiques de què disposa, perquè l'LTAIPBG supera i desborda l'àmbit d'accés restringit per la legislació de

procediment administratiu als documents preexistents i integrants dels expedients administratius, tot ampliant-lo al concepte d'informació pública, que comprèn els documents però també les dades que són en poder de l'Administració.

D'acord amb això, és exigible a l'Administració una certa tasca d'elaboració o de tractament per a l'extracció d'aquestes dades que consten a registres o arxius; ara bé, aquesta tasca d'elaboració no pot ser desproporcionada o excessiva, tenint en compte que es duu a terme amb personal públic.

El dret d'accés no empara exigir a l'Administració que elabori expressament informació per atendre'l, especialment si la informació demanada conté elements valoratius o interpretatius.

En conseqüència, el que pot ser motiu d'inadmissió no és la necessitat d'elaboració o reelaboració que requereixi a l'Administració facilitar la informació sol·licitada, sinó el fet que aquesta tasca sigui complexa.

El concepte que esdevé, doncs, determinant per poder al·legar la concurrència d'aquesta causa d'inadmissió és el de la complexitat (en l'elaboració o reelaboració de la informació sol·licitada).”

4. La Reclamació presentada el 4 d'abril de 2023 indica: “En una primera petició (2023_EXP_458348) es va proporcionar un únic registre amb la velocitat màxima detectada per cada radar, i es podia entendre que la petició no estava ben especificada.
5. El 17 d'abril de 2023 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa a la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació. El 30 de gener de 2023 la GAIP comunica la Reclamació l'Ajuntament de Barcelona i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
6. En la mateixa data la GAIP comunica la Reclamació a l'Ajuntament de Barcelona i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre la Reclamació, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud

d'informació de la qual deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.

7. El L'11 de maig de 2023 l'Ajuntament de Barcelona informa a la GAIP: "El setembre de 2022 van entrar en funcionament 17 nous radars de punts a l'interior de la ciutat, 12 dels quals estan situats en entorns escolars i 5 més en ubicacions considerades de risc a causa de la circulació a velocitats inadequades. Durant el mes de setembre, els nous radars van funcionar només en fase pedagògica, mostrant la velocitat dels vehicles. A partir del mes d'octubre i durant tres mesos, es van enviar avisos (no sancions) a les persones que infringien la normativa, i passat aquest període, al gener de 2023, es van començar a tramitar sancions.

La implantació d'aquesta xarxa de radars a l'interior de la ciutat és una mesura innovadora, no només pel fet que el sistema de control d'excés de velocitat és un sistema 100% automatitzat, sinó perquè addicionalment al propi cinemòmetre, aquests radars també disposen d'un panell d'informació variable (radar pedagògic) que, instal·lat uns metres més endavant, mostra la velocitat a la qual circulen els vehicles.

En relació de la petició d'informació desagregada sobre la localització, velocitat registrada i dia i hora de totes les deteccions captades pels radars de punt a la ciutat de Barcelona, es considera que no es pot facilitar aquest tipus d'informació ja que el coneixement o la divulgació de la informació comporta un perjudici per a la seguretat viària. Si es proporcionés informació detallada sobre la velocitat a la que es detecta a cada vehicle, es podria deduir la velocitat mínima per la qual sancionen els radars (tenint en compte el marge d'error amb el que treballen aquests aparells). Això podria posar en perill la seguretat vial de la ciutat, ja que alguns conductors podrien circular a velocitats pròximes a la velocitat mínima de sanció sense por a ser denunciats. Cal tenir en compte que els radars de velocitat són instruments destinats a mantenir la seguretat vial i reduir els accidents de trànsit. La informació que se sol·licita pot posar en risc la finalitat de l'ús dels radars, disminuint la seva efectivitat i, per tant, augmentant el risc d'accidents de trànsit.

[...] en la resolució dictada es va inadmetre, de conformitat amb allò que disposa l'article 29.1.b de la LTAIPBG, atenent a que per la obtenció de la informació sol·licitada cal una tasca complexa d'elaboració o reelaboració.

La informació demanada sobre identificador anonimitzat dels vehicles no està disponible i caldria que fos elaborada.

Estem parlant d'un total de 160.557 registres, i caldria treballar sobre cada un d'ells per fer una identificació anonimitzada. Per aconseguir les dades sol·licitades caldria fer una tasca

desproporcionada, de moltes hores de dedicació, donat que el sistema no està programat per fer aquest tipus d'identificació.

Per aquest motiu no es pot atorgar l'accés a aquesta part de la informació perquè seria d'aplicació la causa d'inadmissió prevista en l'article 29. 1. b) de la LTAIPBG, atès que es tractaria d'una tasca complexa d'elaboració.

II.- El reclamant manifesta que l'identificador anonimitzat del vehicle no es proporciona justificant que "cal una tasca complexa d'elaboració o reelaboració", i que això no és cert, ja que es pot generar un resum de manera automàtica.

Respecte aquesta generació automàtica el dia 3 de maig es va celebrar una reunió amb el Departament de Seguretat de l'Institut Municipal d'Informàtica i s'ha demanat formalment que s'analitzi la viabilitat i robustesa d'aquest sistema per garantir que no sigui reversible.

Cal tenir en compte que la informació de cada vehicle està associada a dades personals del propietari del vehicle. Per tant, és necessari garantir que la informació personal es protegeix de forma adequada per evitar qualsevol tipus de vulneració de drets. Per exemple, en cas de vehicles registrats repetides vegades pels radars, això permetria fer un seguiment de la seva ubicació (data i hora en què han circulat per la ubicació del radar). A dia d'avui no es té cap certesa que els procediments de pseudoanonimització que ens aporten els softwares coneguts no pugui ser reversible total o parcialment, la qual cosa podria posar en risc la privacitat dels conductors i dels propietaris dels vehicles.

Un d'aquests sistemes és la funció Hash. Segons l'agència estatal de protecció de dades, si es coneix el rang dels valors d'entrada de la funció Hash, es poden passar aquests valors per la funció per tal d'obtenir el valor real d'un registre determinat. (Font: <https://www.aepd.es/es/documento/estudio-hash-anonimidad.pdf>).

Per tots aquests motius i, amb la finalitat de garantir la protecció de les dades personals i els drets privats legítims, es considera que no disposem dels mitjans necessaris per proporcionar informació pseudononimitzada sobre cada vehicle detectat per un radar de velocitat.

A mode de conclusió l'accés a l'identificador anonimitzat del vehicle (que permeti fer el seguiment dels registres d'un mateix vehicle sense comprometre la identitat):

- si es vol fer d'una manera segura s'ha de fer manualment registre per registre i per tant s'ha d'inadmetre, de conformitat amb allò que disposa l'article 29.1.b de la LTAIPBG, atenent a que per la obtenció de la informació sol·licitada cal una tasca complexa d'elaboració o reelaboració.

- si es vol fer amb un procediment de pseudoanonimització que ens aporten els softwares coneguts, no tenim la certesa que no pugui ser reversible total o parcialment, la qual cosa podria posar en risc la privacitat dels conductors i dels propietaris dels vehicles, és a dir, l'accés a la informació sol·licitada comporta un perjudici per la intimitat i els altres drets privats legítims, de conformitat amb allò que disposa l'article 21.1.f) LTAIPBG”.
8. El 16 de maig de 2023 entra a la GAIP la Reclamació 476/2023, presentada per la mateixa persona reclamant contra l'Ajuntament de Barcelona en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
 9. El 4 d'abril de 2023 la persona reclamant sol·licita a l'Ajuntament de Barcelona: “Tots els registres de velocitat (excedint i no excedint el límit) durant els tres primers mesos del 2023 (gener a març) dels radars de punt de la ciutat de Barcelona. – Localització; - Velocitat registrada; - Dia i hora; - Identificador anonimitzat del vehicle (que permeti fer el seguiment dels registres d'un mateix vehicle sense comprometre la identitat). Atenció, en les peticions anteriors, on demanava les dades del 2022, no m'heu proporcionat els registres, només un Excel amb la velocitat màxima de cada radar. Aquelles peticions ja estan reclamades al GAIP. Estic sol·licitant TOTS els registres detectats pels radars. Per anonimitzar la matrícula del vehicle n'hi ha prou en fer un hash o checksum de la columna. És un procés automàtic que dura segons..”.
 10. La Reclamació presentada el 16 de maig de 2023 indica que l'Ajuntament de Barcelona no hauria resolt expressament la sol·licitud d'accés a informació transcrita a l'antecedent anterior.
 11. El 19 de maig de 2023 l'Ajuntament de Barcelona resol la sol·licitud de 4 d'abril de 2023 en base als mateixos arguments transcrits en relació amb l'informe d'11 de maig de 2023 (antecedent 7).
 12. El 23 de maig de 2023 la persona reclamant informa a la GAIP de la recepció de la resolució municipal indicada a l'antecedent anterior.
 13. El 22 de juny de 2023 l'Ajuntament de Barcelona lliura a la GAIP el seu informe en relació amb la Reclamació 476/2023 reproduint els arguments ja exposats en relació amb la Reclamació 320/2023.
 14. El 18 de juny de 2023 la GAIP trasllada l'informe de l'Ajuntament de Barcelona a la persona reclamant pel seu coneixement.

15. El dia 7 de juliol la GAIP sol·licita l'informe de l'APDCAT en relació a les reclamacions 320/2023 i 476/2023 atès que a la informació sol·licitada consten dades personals.
16. El 12 de juliol de 2023 la GAIP trasllada l'esborrany de l'Acta de la sessió a les parts als efectes que puguin fer arribar les consideracions que creguin pertinents.
17. El 16 de juliol de 2023 la persona reclamant trasllada a la Comissió uns comentaris en relació a l'objecte de la sol·licitud de dret d'accés a informació pública.
18. El 12 de setembre de 2023 la GAIP rep l'informe de l'APDCAT que conclou: "La normativa de protecció de dades limitaria l'accés a les dades dels registres dels radars de punt de la ciutat de Barcelona relatives a la identificació dels vehicles tot i que es podria facilitar aquesta informació amb la prèvia pseudonimització d'aquestes dades sempre que es pugui garantir de manera raonable d'acord amb la finalitat de l'accés i mitjans disponibles la no reversió del procés sense esforços desproporcionats".
19. El 15 de setembre de 2023 la GAIP demana a l'Ajuntament de Barcelona que acrediti a través de l'òrgan competent que tècnicament no té la certesa de la seguretat i de la irreversibilitat del procés de pseudonimització.
20. El 19 d'octubre de 2023 la GAIP reitera la petició anterior davant la manca de resposta de l'Ajuntament.
21. El 30 d'octubre de 2023 la GAIP reitera novament la petició del dia 15 de setembre a l'Ajuntament de Barcelona i li requereix que en el termini de 10 dies l'informi de les actuacions que està duent a terme per donar resposta al requeriment de la Comissió.
22. El dia 15 de novembre de 2023, la GAIP comunica el següent a l'Ajuntament de Barcelona: " Fa uns dies us vam adreçar aquesta petició de seguiment respecte les Reclamacions 320/2023 i 476/2023, interposades contra l'Ajuntament de Barcelona. Volia saber si en saps alguna cosa, o disposeu d'alguna informació al respecte." La resposta rebuda va ser la següent: "En relació a la vostra comunicació rebuda el 30/10/2023 amb número de registre 0801930008-1-2023-0518507-2, que em va adreçar demanat que us informés sobre les actuacions dutes a terme en relació a les Reclamacions 320/2023 i 476/2023, per tal d'acreditar que tècnicament no tenim la certesa de la seguretat i de la irreversibilitat del procés de pseudonimització de les matricules dels vehicles afectats per la informació sol·licitada, us informo que, contactada la Gerència de Mobilitat, Infraestructures i Serveis Urbans, òrgan competent per resoldre la sol·licitud, ens fan saber que estan treballant en l'esmentat informe, però que ateses la complexitat del tema i la càrrega de treball amb que es troben en aquesta època, fins ara els ha estat impossible poder-lo enllestir. Lamentem l'endarreriment i les molèsties que us deu estar causant

aquesta demora, i ens comprometem a fer seguiment del tema i informar-vos de seguida que hi hagi novetats.

23. A data d'aquesta resolució la GAIP no ha rebut de la Gerència de Mobilitat Infraestructures i Serveis Urbans de l'Ajuntament de Barcelona, òrgan competent per resoldre la sol·licitud cap informe on s'acrediti que tècnicament no existeix la certesa de la seguretat i de la irreversibilitat del procés de pseudonimització de les matrícules dels afectats per la informació sol·licitada.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, "Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que "El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis".

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació".

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte "poden" dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa Llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: "Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació".

2. Sobre el dret a la informació sol·licitada i sobre la inexistent tasca complexa d'elaboració o reelaboració

En primer lloc, cal tenir en compte que la informació sol·licitada per la persona reclamant és informació pública, d'acord amb allò previst a l'article 2.b) de LTAIPBG, ja que és informació que l'Ajuntament ha de tenir en el seu poder, fruit de l'exercici de les competències que li són pròpies. En segon lloc, és clar que l'Ajuntament resta inclòs dins l'àmbit subjectiu d'aplicació de la LTAIPBG i queda obligat a resoldre en temps i forma les sol·licituds d'accés, segons el que disposa l'article 3.1.a) de l'esmentada Llei. Altrament, l'article 53.1 del Decret 8/2021, de 9 de febrer, sobre la transparència i el dret d'accés a la informació pública (DTIP), concreta que és informació pública objecte del dret d'accés "tota la informació, qualssevol dades o documents que les administracions públiques han elaborat, posseeixen, o poden legítimament exigir a terceres persones com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions."

En tercer lloc, en relació a la Resolució de l'Ajuntament de Barcelona de 29 d'abril, on s'esgrimeix la tasca complexa d'elaboració de conformitat amb allò que disposa l'article 29.1.b) de la LTAIPBG, per a inadmetre la sol·licitud d'accés a la informació pública, en relació a

aquest ítem concret "Identificador anonimitzat del vehicle (que permeti fer el seguiment dels registres d'un mateix vehicle sense comprometre la identitat)", cal fer les següents observacions. Primerament, la persona reclamant no demana cap tipus de dada personal, i en aquest punt és clau tenir en compte que l'APDCAT en el seu informe explicita que des del punt de vista de la protecció de dades personals no hi ha obstacles per a lliurar la informació sempre que es pugui garantir de manera raonable d'acord amb la finalitat de l'accés i mitjans disponibles la no reversió del procés sense esforços desproporcionats.

A continuació, cal tenir en compte que l'Ajuntament no ha atès els diversos requeriments de la GAIP per a que certifiqués o acredités d'alguna manera que no disposa dels mitjans necessaris per a desenvolupar la pseudonimització amb garanties de no reversibilitat del procés. Igualment cal tenir en compte que l'Ajuntament de Barcelona argumenta que la tasca que la persona reclamant pretén que es desenvolupi és manual i voluminosa (més de 160 mil referències).

Com diem, s'invoca, per part de l'Ajuntament, l'article 29.1.b LTAIPBG per a inadmetre la SAIP. Amb tot cal tenir present el que disposa l'article 66.1 del Decret 8/2021, de 9 de febrer, sobre la transparència i el dret d'accés a la informació pública, als efectes del que preveu la lletra b) de l'article 29.1 LTAIPBG, que estableix que han de ser inadmeses les SAIP quan concorri alguna de les circumstàncies següents: "a) Quan l'obtenció, l'extracció o la disposició de la informació sol·licitada impliqui una càrrega de treball inassumible o desproporcionada pel fet que la informació procedeix de diferents expedients, fonts d'informació, bases de dades o arxius, o es conté en un gran volum d'informació i no pugui ser realitzada amb l'ajuda dels mitjans informàtics disponibles; b) Quan l'elaboració de la informació requereixi una tasca d'anàlisi o d'interpretació que tingui una complexitat objectivable i desproporcionada i no pugui ser realitzada amb l'ajuda dels mitjans informàtics disponibles". I segueix en el punt 2 i 3 en aspectes no menys transcendents per a valorar aquesta qüestió: "2. Les administracions públiques han de motivar l'apreciació de qualsevol d'aquestes circumstàncies mitjançant, entre d'altres, una declaració dels recursos humans i materials necessaris per a l'obtenció i elaboració de la informació, i una ponderació d'aquests recursos amb els disponibles a l'òrgan competent per resoldre. 3. La inadmissió de les sol·licituds per aquesta causa no es pot justificar exclusivament en el volum de la informació si la tasca d'elaboració o de recopilació no revesteix complexitat". L'argument invocat per a justificar l'inadmissibilitat per aquesta qüestió no està suficientment desenvolupat en la resolució de l'Ajuntament que inadmet la SAIP en aquest punt, a parer d'aquesta Comissió. La resolució i el posterior informe estan mancats de dades objectivables que permetin a aquesta Comissió evidenciar el volum real de feina que

suposaria per a l'organització atendre la sol·licitud d'accés, el còmput dels mitjans necessaris, l'equip que seria imprescindible per a dur-la a terme, entre d'altres qüestions.

Amb tot, el cert és que, atenent a les circumstàncies del cas i a la informació que es demana, resulta inversemblant que l'Ajuntament de Barcelona -amb un Institut Municipal d'Informàtica propi i a disposició- no pugui descarregar automàticament les dades sol·licitades per la persona reclamant en format de full de càlcul, directament des de les seves bases de dades o través d'una consulta amb SQL. Arribats a aquest punt, resultat interessant també qüestionar la complexitat d'elaboració o reelaboració a partir d'informació existent en una o més bases de dades. Des del punt de vista semàntic elaborar significa "Produir, preparar, transformar, amb el treball, especialment amb successives operacions"¹ i reelaborar tornar a produir, preparar, transformar. En el marc de les bases de dades, hem d'acceptar per reelaboració l'agregació o suma de dades o un mínim tractament de dades (com pot ser l'extracció d'una o més dades del conjunt sense que afecti ni l'estructura ni les altres dades) contingudes en una base de dades o en més d'una de manera que puguem fer-ne ús o explotar-les.

Per definició, les bases de dades són un conjunt de dades amb una estructura coherent, i accessibles des d'un o més programes o aplicació, de manera que qualsevol d'elles pot ser extreta del conjunt i actualitzada, sense afectar per això ni l'estructura del conjunt ni les altres dades. La propietat fonamental d'una base de dades és la independència de les dades que conté respecte de les aplicacions que les utilitzen; és a dir, els diversos fitxers o estructures de dades que poden constituir la base han de restar ocults als programes que usen aquesta base. Així, les dades, prèviament definides i estructurades, es configuren com a registres en els quals es fan les diferents anotacions o assentaments i permet accedir i recuperar les dades aplicant diferents filtres i criteris de selecció. I és aquesta darrera característica on resideix la veritable raó de ser de les bases de dades: la possibilitat de recuperar només la informació que necessitem en cada moment, ordenar i fins i tot aplicar-hi operacions aritmètiques.

Per tant, tenint les dades que sol·licita la persona reclamant i bolcant-les en un full de càlcul (voluminós per la quantitat de referències –línies- però no complex de gestionar) a cada matrícula diferent se li pot assignar fàcilment una referència –un àlies- i sempre que aparegui el mateix número de matrícula s'assignarà automàticament el mateix àlies, la qual cosa permet la pseuonimització sense que sigui possible revertir el procés amb posterioritat. Aquesta tasca a la que fem referència es podria fer com segueix. Com que no tenim les dades reals, hem generat un set de proves per explicar-ne la mecànica i mostrar com es podria procedir. Cal tenir en

¹ [1] Definició de l'IEC. Consulta realitzada el 09/10/2023

compte que això només és un exemple, però que permet posar en evidència que els arguments de l'Ajuntament de Barcelona no es poden atendre.

Per fer-ho fàcil, hem generat aleatòriament 3000 registres de matrícula; per augmentar les coincidències i que es repeteixin, només hem fet servir 9 números, (1111 a 1119), i només 3 lletres (B, C, D). A continuació, hem generat un àlies: comptant el número de vehicle diferent que és segons diferents matrícules. Si una matrícula es repeteix, es repeteix el número de vehicle. Aquesta operació s'expressa amb la fórmula següent:

`=SI(COMPTA.SI(B4:$B5;$B5)=1;MAX(C4:C4;)+1;CONSULV($B5;$B$4:C4;2;0))`

A continuació mostrem un extracte de la taula que resulta:

	Matricula	Àlies - Número de Vehicle
1	1118 DBD	1
2	1113 DDB	2
3	1115 DBB	3
4	1113 DDC	4
5	1119 DDB	5
6	1116 BDB	6
7	1114 BCC	7
8	1112 BDC	8
9	1115 CBB	9
10	1119 CCB	10
11	1119 BBC	11
12	1116 BCC	12
13	1117 DDC	13
14	1115 BBB	14
15	1113 DBB	15
16	1112 DCD	16
17	1118 CBB	17
18	1116 BBC	18
19	1119 BBB	19
20	1117 DBB	20
21	1112 CDC	21
22	1113 DBC	22
23	1119 DBD	23
24	1114 CDC	24
25	1111 DBC	25
26	1117 BCC	26
27	1112 DCB	27
28	1112 CDD	28

29	1113 BCD	29	
30	1117 DCC	30	
31	1118 CBB	17	Aquest és el vehicle àlies 17 que torna a passar
32	1111 BDB	31	
33	1118 BCC	32	
34	1114 BBB	33	
35	1114 DCB	34	
36	1115 CBC	35	
37	1115 BDD	36	
38	1117 DCD	37	
39	1111 DCD	38	
40	1112 CCD	39	
41	1111 BBD	40	
42	1114 DBC	41	
43	1112 DBB	42	
44	1112 DBB	42	Aquest és el vehicle àlies 42 que torna a passar
45	1116 CCB	43	
46	1114 DBC	41	Aquest és el vehicle àlies 41 que torna a passar
47	1111 CDD	44	
48	1112 BBB	45	

Així es, com, per exemple, es pot facilitar, com demana la persona reclamant, la traçabilitat dels vehicles, perquè una mateixa matrícula (dada que no s'ha de facilitar) tindrà la mateixa referència o àlies al llarg de tota la taula.

Com és palès, per a fer aquesta operació que proposem, només calen uns minuts de dedicació de la persona a qui se li encarregui aquesta tasca, i posteriorment, els comandaments propis dels fulls de càlcul permeten que es desenvolupi de forma automàtica. El volum de feina requerit per a desenvolupar aquesta operació, que insistim, no s'ha de fer de forma manual, sinó que es pot fer fàcilment a través d'eines ofimàtiques (per exemple, amb el programa Excel) que qualsevol Administració té al seu abast, no resulta desproporcionat, ni la tasca a completar és complexa: és més, hauria d'estar a l'abast de qualsevol informàtic que presti serveis a l'Ajuntament de Barcelona o de qualsevol persona que hi treballi amb coneixements intermedis d'Excel o d'altres programes que generin fulls de càlcul.

Recordem, a més, que l'article 66.1.b) estableix que només es pot aplicar tasca complexa "quan l'elaboració de la informació requereixi una tasca d'anàlisi o d'interpretació que tingui una complexitat objectivable i desproporcionada i no pugui ser realitzada amb l'ajuda dels mitjans informàtics disponibles". En aquest punt convé destacar la conjunció "i". Així, i de la lectura de l'articulat es constata que per apreciar aquesta complexitat, es requereix que es donin

acumulativament les dues condicions: tasca d'anàlisi o d'interpretació que tingui una complexitat objectivable i desproporcionada, cosa que aquesta Comissió no aprecia en el supòsit concret que analitzem, i que no es pugui realitzar amb ajuda de mitjans informàtics, element que tampoc s'aprecia en el cas que ens ara ens ocupa com venim argumentant, perquè com diem, aplicant una fórmula força senzilla al full de càlcul és possible facilitar la informació reclamada a la persona que la demana. En definitiva, aquesta Comissió conclou que l'Ajuntament ha de proporcionar la informació que la resolució de 29 d'abril de 2023 denega al reclamant, ja que no es pot defensar que concorri, en el cas que ens ocupa, la previsió de l'article 29.1.b) de la LTAIPBG. Això és l'Ajuntament ha de proporcionar la informació sol·licitada incloent l'identificador anonimitzat del vehicle que permeti fer el seguiment dels registres d'un mateix vehicle sense comprometre'n la identitat.

Les mateixes consideracions que fins ara hem posat de manifest són d'aplicació en relació amb la Resolució de l'Ajuntament de Barcelona 19 de maig de 2023 que resol la sol·licitud de 4 d'abril de 2023 en base als mateixos arguments transcrits en relació amb l'informe d'11 de maig de 2023. Per tant, aquesta Comissió empara el dret de la persona reclamant a rebre la informació següent: Tots els registres de velocitat (excedint i no excedint el límit) durant els tres primers mesos del 2023 (gener a març) dels radars de punt de la ciutat de Barcelona. – Localització; - Velocitat registrada; - Dia i hora; - Identificador anonimitzat del vehicle (que permeti fer el seguiment dels registres d'un mateix vehicle sense comprometre la identitat), ja que tampoc en aquest cas concorre la causa d'inadmissió invocada per l'Ajuntament de Barcelona i prevista a l'article 29.1 b) de la LTAIPBG.

3. Sobre l'al·legació genèrica de l'afectació a la seguretat en el trànsit

L'Ajuntament de Barcelona, en relació de la petició d'informació desagregada sobre la localització, velocitat registrada i dia i hora de totes les deteccions captades pels radars de punt a la ciutat de Barcelona al·lega, en l'informe que va trametre a la GAIP, que no es pot facilitar aquest tipus d'informació ja que el coneixement o la divulgació de la informació comporta un perjudici per a la seguretat viària.

Segons l'Ajuntament, si es proporcionés informació detallada sobre la velocitat a la que es detecta cada vehicle, es podria deduir la velocitat mínima per la qual sancionen els radars (tenint en compte el marge d'error amb el que treballen aquests aparells). Això podria posar en perill la seguretat vial de la ciutat, ja que alguns conductors podrien circular a velocitats pròximes a la velocitat mínima de sanció sense por a ser denunciats. Cal tenir en compte que els radars de velocitat són instruments destinats a mantenir la seguretat vial i reduir els accidents de trànsit. D'acord amb l'argumentació de l'Ajuntament, la informació que se sol·licita

pot posar en risc la finalitat de l'ús dels radars, disminuint la seva efectivitat i, per tant, augmentant el risc d'accidents de trànsit.

Aquesta argumentació de l'Ajuntament no es pot estimar pels motius següents. En primer lloc, quan s'invoca el límit de la seguretat, és doctrina consolidada d'aquesta Comissió que la divulgació de la informació pública sol·licitada ha de comportar un perjudici constatable, no únicament potencial, en algun dels béns jurídics protegits per l'art. 21 de la LTAIPBG.

Doncs bé, en aquest supòsit, resulta que la persona reclamant, amb la informació sol·licitada, és impossible que acabi determinant exactament a quina velocitat 'salta' cada radar. Només s'hi podria aproximar perquè, a banda d'aquesta informació, per a conèixer la dada exacta necessària d'altres dades o informacions que no ha sol·licitat (tipus d'aparell, marge de tolerància de cada aparell, en funció de la seva antiguitat, etc.). Certament, aquesta Comissió no desconeix que, com és públic i notori, en el cas dels radars conforme l'entrada en vigor de l'Ordre ministerial (ICT/155/2020 de 7 de febrer publicat al BOE), que regula el control metrològic de l'Estat, s'han fixat uns marges d'error, que varien en funció del tipus de cinemòmetre. El text indica que els nous radars fixos, els estàtics (aquells que es col·loquen en un trípod o un cotxe aturat) i els de tram, s'homologuen amb un marge d'error màxim de 3 km/h en mesurar velocitats de fins a 100 km/h i d'un 3% quan se supera aquest ritme. En el cas dels mòbils, (aquells instal·lats en un vehicle en moviment), el llindar és de 5 km/h i del 5%. Per acabar, en els que van muntats en aeronaus (com l'helicòpter Pegasus) és de 5 km/h o un 5%.

A més, també és sabut i àmpliament conegut que el marge d'error màxim d'un radar pot canviar un any després de la posada en funcionament. Això és perquè tots els cinemòmetres estan obligats a sotmetre's a una revisió periòdica anual, i els marges que es defineixen per superar-la són diferents dels que s'apliquen a la fase d'homologació. Els fixos i estàtics passen dels 3 km/h i el 3% fins als 5 km/h i el 5%, mentre que els mòbils passen dels 5 km/h i el 5% fins als 7 km/h i el 7%. En canvi, els de tram i els d'helicòpter mantenen els mateixos límits. Per a poder conèixer la velocitat exacte a partir de la qual sanciona cada radar és necessari, com diem tenir informació més precisa, que en cap cas s'ha sol·licitat.

Si tota aquesta informació a la que hem fet referència ja està disponible per al conjunt de la ciutadania, en res afecta a la seguretat en el trànsit que es pugui facilitar la informació reclamada a la persona que la sol·licita. L'únic que li permetrà aquesta informació a la persona reclamant és constatar que els radars de la ciutat de Barcelona s'ajusten plenament a allò que disposen les normes tècniques que els regulen.

D'altra banda, que les persones puguin conèixer només una velocitat aproximada a la qual el radar 'salta' és un element que no semblaria perjudicar pas la seguretat en el trànsit, perquè si

el radar està configurat conforme a la normativa aplicable, àmpliament coneguda i difosa entre la ciutadania, i d'acord amb la senyalització de la velocitat, sigui aquesta senyalització estàtica o variable de la via en la qual està disposat el radar, l'únic que es genera o fomenta és que la ciutadania ajusti el seu comportament al volant, és a dir que condueixi, respectant les normes de trànsit, això és, ajustant la velocitat al que fixa la norma que regula la via, conforme a la senyalització que en cada moment estigui vigent. Dit d'una altra manera, qualsevol persona que passi per un punt on s'hagi disposat un radar a velocitat màxima de 30km/h, perquè així ho indica la normativa aplicable i perquè els senyals verticals així ho indiquen, i passi a 31km/h està contravenint la normativa i per tant seria, en principi, susceptible de rebre una sanció administrativa i d'això n'ha de ser conscient. Conèixer que el radar salta a qualsevol velocitat superior a 30 km/h, només fa que beneficiar el compliment de la norma de trànsit i redunda en una millora de la seguretat en el trànsit.

En segon lloc i en aquest sentit, cal tenir en compte, que d'acord amb l'article 21 de la LTAIPBG, els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. A més, s'ha de precisar que l'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. En aquest supòsit, atès que no es pot constatar una afectació real a la seguretat en el trànsit i només s'al·lega una potencial afectació a aquest bé jurídic protegit, caldria tenir en compte que la finalitat de la persona reclamant, el seu interès en obtenir la informació, pot ajustar-se perfectament al que disposa l'article 1.2 de LTAIPBG; és a dir, que amb la seva sol·licitud d'informació la persona reclamant vol conèixer si l'Administració Pública ajusta la seva actuació a la normativa aplicable, és a dir, si l'Ajuntament de Barcelona quan ha desplegat els radars ho ha fet conforme a la normativa en vigor, i per tant, això encaixa amb la intenció de LTAIPBG, que no és un altra que establir un sistema de relació entre les persones i l'Administració pública, fonamentat en el coneixement de l'activitat pública, la incentivació de la participació ciutadana, la millora de la qualitat de la informació pública i de la gestió administrativa i la garantia del retiment de comptes i de la responsabilitat en la gestió pública.

4. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les

seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

5. *Obligatorietat dels titulars de documents públics a disposar d'un sistema de gestió documental (SGD) i atribucions de la funció pública de secretaria*

L'article 7 de la Llei 10/2001, de 13 de juliol, d'arxius i gestió de documents modificada per la Llei 20/2015, de 29 de juliol estableix l'obligatorietat dels titulars de documents públics a disposar d'un sistema de gestió documental (SGD) que garanteixi el tractament correcte dels documents en tot el seu cicle de vida i que permeti complir amb les obligacions de transparència. Un concepte molt ampli que requereix dotar-se d'un seguit d'eines i instruments que permetin la millora dels processos, la seva normalització i estandardització, per tal de garantir el compliment de la normativa i la qualitat de la informació i la implementació de solucions que permetin garantir la correcta gestió de la informació pública. L'article 8 afegeix que l'organització, l'avaluació i la conservació dels documents públics i l'accés a aquests són responsabilitat directa dels titulars respectius.

El capítol X del Reial decret 4/2010, del 8 de gener, pel qual es regula l'Esquema Nacional d'Interoperabilitat en l'àmbit de l'Administració electrònica estableix que les AAPP han d'adoptar les mesures organitzatives i tècniques per a garantir la recuperació i conservació del document electrònic entre aquestes, la definició d'una política de gestió de documents, la inclusió en els expedients d'un índex electrònic signat per l'òrgan o entitat que garanteixi la integritat de l'expedient electrònic i permeti la seva recuperació, la identificació única i inequívoca de cada document que permeti classificar-lo i recuperar-lo, l'associació de metadades, la classificació d'acord amb un quadre de classificació, el període de conservació

segons les convencions de cada comissió avaluadora, l'accés complet i immediat dels documents entre d'altres.

Pel que fa a gestió de la documentació i arxiu dels documents electrònics, la Disposició Addicional Onzena de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya estableix que els documents electrònics s'han de gestionar i conservar en expedients electrònics d'acord amb les prescripcions de la normativa en matèria d'arxius i documents; que l'arxiu dels documents i expedients electrònics ha d'assegurar la identitat i la integritat a llarg termini de la informació que contenen; que els documents públics electrònics han de tenir garantides l'autenticitat i la integritat dels continguts, i també la conservació de l'aparença i la funcionalitat originals i, quan escaigui, llur confidencialitat, durant el termini establert per la normativa vigent en matèria d'arxius i documents; que les administracions públiques han d'assegurar la possibilitat de transformar els documents per raons tecnològiques, per a adaptar-ne el format i la sintaxi informàtica a les necessitats de gestió i preservació establertes per la normativa d'arxius i documents; que els sistemes d'informació que utilitzin les administracions públiques incloses en l'àmbit d'aplicació d'aquesta llei han de garantir, sempre que sigui possible, l'autenticitat i la integritat de llurs dades, i també la traçabilitat de les accions que portin a terme; que les dades contingudes en els sistemes d'informació de les administracions públiques es consideren documents públics electrònics, i els són aplicables les disposicions d'aquesta llei relatives a l'arxiu electrònic.

I pel que fa a la gestió de les dades, la Comissió de Govern per Decret 542/18 va aprovar el 22 de març de 2018, el model de governança de les dades municipals, l'Oficina Municipal de Dades i el delegat de Protecció de Dades que es va publicar a la Gasetta Municipal el 18 d'abril del 2018 que té per objectiu (1) la definició i organització de la governança municipal de les dades, definint-ne l'abast, autoritat i estratègia, (2) l'establiment de la missió, funcions i responsabilitats de l'Oficina Municipal de Dades (OMD), i (3) la definició i organització del model de gestió municipal de la privacitat i de la figura del Delegat de Protecció de Dades (DPD). L'àmbit d'aplicació afecta tant a l'Ajuntament de Barcelona, com als seus organismes autònoms i ens de dret públic, consorcis i fundacions amb participació majoritària de la Corporació municipal, els quals constitueixen el denominat grup municipal, que han d'actuar conforme al que disposa el model.

Tanmateix, la LTAIPBG reconeix els sistemes de gestió de documents públics com a facilitadors de dades i documents autèntics (art. 5.2) i la necessitat d'estructurar la informació seguint criteris temàtics i cronològics, seguint el quadre de classificació documental corporatiu i incorporant-hi índexs o guies de consulta (art. 6.1.d).

Cal recordar, que l'article 3 del Reial decret 128/2018, de 16 de març, pel qual es regula el règim jurídic dels funcionaris d'Administració local amb habilitació de caràcter nacional, que regula la funció pública de secretaria estableix en punt 2 la funció de fe pública, i entre aquestes la direcció superior dels arxius i registres de l'entitat local (I). Així doncs i en conseqüència d'aquest mandat legal i el d'assessorament legal preceptiu (article 2.1.a), ha de ser coneixedora de l'existència d'un sistema de gestió documental, impulsora si no en disposa, vetllar per la documentació amb una sistemàtica de treball mínima sobre la documentació de la qual n'és el custodi i responsable primer de la manca de localització de documentació, de mantenir l'ordre i garantir el retrobament de documentació.

Altrament, l'article 19.2 de la Llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català que regula els documents que integren el patrimoni documental de Catalunya inclou, entre altres, "els documents produïts o rebuts, en l'exercici de llurs funcions i com a conseqüència de llur activitat política i administrativa, per la Generalitat, pels ens locals i per les entitats autònomes, les empreses públiques i les altres entitats que en depenen" i en conseqüència estan subjectes al Decret 13/2008, de 22 de gener, sobre accés, avaluació i tria de documents que estableix en l'article 11.4 que "quan l'aplicació d'una taula d'avaluació i accés documental comporti l'eliminació de documents, la persona tècnica que porti a terme aquesta aplicació, abans de procedir a la destrucció, ha de: a) Disposar d'un inventari de la documentació a destruir, b) Obtenir l'autorització de la secretaria general o de la direcció de l'organisme o entitat titular de la documentació, c) Comprovar que cap circumstància administrativa o jurídica hagi alterat el termini de conservació fixat per als documents a eliminar" i ha de disposar del corresponent Registre de destrucció de documents (article 12) degudament autoritzat per la secretaria general o la direcció de l'organisme o entitat titular dels documents.

6. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 21 de desembre, resol per unanimitat:

1. Estimar les Reclamacions 320/2023 i 476/2023 i declara el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada, d'acord amb les consideracions fetes als fonaments jurídics 2 i 3.

2. Requerir l'Ajuntament de Barcelona que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 dins del termini màxim de quinze dies.
3. Requerir l'Ajuntament de Barcelona a informar la GAIP, dins del termini de quinze dies, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.
4. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
5. Declarar finalitzat el procediment relatiu a les Reclamacions 320/2023 i 476/2023 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Iolanda Pineda Balló

Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreci la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.